

ginale Bygningstegninger eller til noget andet Bygningsværk benytte hans originale Komposition, hverken i dens Helhed eller i dens kunstneriske Enkeltheder, enten den fremtræder som udført Bygning eller kun som Tegning eller Model". Udvalget har forhandlet om dette Forslag, men kom til det Resultat, at man ikke burde anbefale at forandre Paragraffen. Man har ikke kunnet se, at der var nogen anden Forstel mellem Udkastets § 25 og den ønskede Affattelse end den, at efter den ønskede Affattelse vilde det tillige blive forbudt til et Bygningsværk at benytte udført Bygningsværk, og det skulde man hverken kunne gøre, hvad Helheden eller hvad Enkeltheder angaar. Udvalget har imidlertid troet, at dersom man affattede Bestemmelsen saaledes, vilde deraf i ethvert Fald kunne resultere hyppige Stridigheder om, hvorvidt en Arkitekts Benyttelse af Motiver fra en anden Mands Bygningsarbejde var stridende mod Loven eller ikke. Man har jo været ganske enig i, at man ikke maa offentliggøre Gen-givelsen af hans Bygningstegner eller benytte hans originale Komposition, for saa vidt den fremtræder som Tegning eller Model, men man har ment, at det kunde være en farlig Ting, om der kunde rejses den Indsigelse, den Klage imod en Arkitekt, at han i et nyt Arbejde havde laant Ideen til nogle Vinduer, Karnapper, Gesimsjer o. s. v. fra et andet Bygningsværk, og man har troet, at man saa meget mere maatte være varsom med at indføre noget saadant i Loven, som det jo nok kan være, at danske Kunstnere og Arkitekter stundom have hentet Motiver til deres Arbejder andet Steds fra. — § 32 ønskede man ogsaa affattet paa en anden Maade. Derom skal jeg ganske kort sige, at Udvalget er kommet til det Resultat, at det ønskede væsentlig maatte siges at være en Redaktionsforandring, som ikke havde nogen særdeles Betydning, og man kunde ikke anerkende, at der vandedes noget ved den af Kunstnerne foreslaaede Affattelse. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig at anbefale Flertallets Endringer til det høje Ting.

N. Sørensen: Den ærede Ordførers meget lange Tale var jo væsentlig en Polemik mod Mindretallet. Det forbausede mig derfor en Del, at den ærede Ordfører var saa led af Polemik, idet han saa stærkt anbefalede over, at Mindretallet havde tilladt sig i sine Bemærkninger at polemisere mod Flertallet. Han gif endog saa saa vidt, at han mente, det hverken var smagsfuldt eller artig. Jeg tror i hvert Fald, at denne

Polemik i Betænkninger, som ikke er ualmindelig, og som den ærede Ordfører jo kunde have taget til Genmæle imod, er i alt Fald lige saa smagsfuld og artig som den ærede Ordførers Polemik imod Mindretallets Stilling, for der har været givet Mindretallet Vejledning til nærmere at forklare sig. Den ærede Ordfører vilde ogsaa kunne have undgaaet enkelte Misforstaaelser, hvis han havde ventet lidt med at faa Mindretallet sagt de Ubegneligheder, som han jo nu havde paa Lager til Mindretallet, og som han altsaa mente, at dette skulde have. Naar den ærede Ordfører saaledes mener, at Mindretallet i Betænkningen har udtalt noget om, at det var et Tilbagekridt fra Lovforslaget fra den Ordning, Ministeriet har foreslaaet, saa er det jo fejlagtigt. (Ordføreren [Klein]: Det har jeg ikke sagt.) So! Det, Mindretallet har ment, er, at Lovforslaget i flere Punkter er et Tilbagekridt fra den nu bestaaende Ordning her i Landet. Hvad den ærede Ordfører for øvrigt fremjatte, skal jeg komme nærmere ind paa, efterhaanden som jeg motiverer den Stilling, Flertallet indtager i den foreliggende Sag. Det er nemlig hverken mig eller Mindretallet i det hele saa meget om at gøre at faa en Polemik med den ærede Ordfører som at oplyse, hvorfor vi have stillet os, som vi have gjort. Der er jo nok for visse Folk noget behageligt i dette saaledes at tage en lille Kontra; det kan tilfredsstille enkeltes Forsængelighed, men det tilfredsstiller i alt Fald ikke min. For mig og for Mindretallet er det kun det om at gøre, at vi saa klart lagt til Rette for Tinget, hvorledes vi stille os til den foreliggende Sag, og saa maa hvert enkelt Medlem tænke om os, hvad han vil. Ogsaa den ærede Ordfører maa tænke om os, hvad han vil, og har han lyst til at sige det, maa han for min Skyld ogsaa sige det, og sige det paa en saa lidt smagsfuld Maade, som han vel kan finde. Dette skal ikke gøre noget Indtryk paa mig lige saa lidt som enkelte andre

Rettelser.

Sp. 3137: De 3 sidste Rinter flyttes op foran „§ 19 i Flertallets Endringsforslag...“

— 3157: Foran Formandens Udtalelse indskydes: „Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og Forespørgselen var dermed endt.“